

חמודי שי

על התורה והמועדים

הגנינים ורעיונות מחודשים בדרך הדרוש והמוסר בפרשת השבוע | גליון ח' | פרשת כי תשא תשפ"ו

בקשת משה על מחיית שמו

בתורה ק' בפרשתנו (לב, לב): "וְעָתָה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם-אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר פָּתַבְתָּ."

להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע". אברהם אבינו ע"ה הראה בזה שכשזה מגיע להצלת נפשות, צריך לדבר אפילו באופן קשה כזה, וזה היה בתפילה למען סדום ועמורה, שלא מבני ישראל המה!

כאשר מדובר בהצלת ישראל מתפללים ככל לשון

מזה למד משה רבינו ע"ה שהוא חייב להציל את כלל ישראל וצריך להתפלל בצורה כה נחרצת. ועדיין הוא מוסיף את המילה "נא", בבקשה, כי הוא יודע שאין באמת סיכוי שה' יעשה את זה. אבל הוא חייב לבקש, זה המעט שהוא יכול לעשות למען כלל ישראל, שהוא להם כרועה נאמן.

ואפשר לענ"ד לפרש עוד, כי ע"ד משל קברניט הספינה אשר ספינתו טובעת בים, גם הוא טובע, ומשה רבינו כמנהיג ישראל וקברניטה, דעתו הייתה אשר אם חלילה יאבדו ישראל בעוון חטא העגל, גם הוא הולך עמם במסירות נפשו עליהם, ללא כחל ושרק ייאבד עמם, שהם עמו וצאן מרעיתו, וזו הייתה דרגת מסירותו למען ישראל.

"צדיק גוזר וה' מקיים"

וכבר אמרו (יעו' בזוה"ק פר' פנחס) דנתמלאה בקשתו של משה בפרשת תצווה שלא נזכר כלל שמו (ועפ"י הרוב יוצאת פרשה זו סמוך ל' אדר, יום פטירתו) בגלל שאמר "מחני נא מספרך", הרי "צדיק גוזר והקב"ה מקיים", ומטעם שאמר בלשון בקשה אזי התקבלו דבריו, אך רק לגבי פרשה אחת, פרשת תצווה.

בני ישראל בנימין, נ"ו, ביאר דבר נפלא: כיון דבקשת מחני מספרך מופיעה בפרשתנו כי תשא, אמאי לא הזכירו שמו בפר' שלפניה, תצווה? ואפשר דגם זאת מידת רחמנותו יתברך למשה, שלא יהא זה תצווה.

פרשת פרה

טהרה הלכתית וטהרה רוחנית

ידוע שקוראים פרשת פרה כהכנה לפסח, והיא אזהרה להיטהר מטומאת מת כדי להביא את הקרבן פסח. והנה עניין הטהרה יש בה את הלכותיה ויש בה את מציאותה הרוחנית הבאה יחד עם כפרה. כשבן אדם חוטא, חס ושלום, אפילו בדבר שאינו מטמא בהלכות טומאה וטהרה, הוא טימא את נפשו וכשהוא עושה תשובה הוא זוכה לטהרה מהחטא כמו שכתוב ביום הכיפורים "לפני ה' תטהרו" וזה לשון המשנה בסוף מסכת יומא:

"אמר ר"ע אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם?"

המשך בעמוד ג

לפרש בקשת משה על מחיית שמו

ויש לתמוה הרבה על הלשון שאמר משה רבינו "ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת" הלא הוא לשון חד וחמור עד למאוד, ומצינו כך רק אצל הגרועים שבאויבי ישראל, כפי שאומרים ביוצרות של פרשת זכור על עמלק, "מוח שמו וזכרו."

ועוד תמוה יותר על בקשה זו, וכי שייך כלל לבקש כך, הלא התורה נבראה תתקע"ד דורות (יעו' שבת פח ב) טרם בריאת העולם, וקיי"ל להלכה שתורה החסרה אפילו אות אחת פסולה, והיאך מבקש משה רבינו ע"ה שימחה שמו מהתורה לאחר שכבר נכתבה, הא תהי' התורה חסרה הרבה אותיות ותהא פסולה, ח"ו!?

בקשת משה רבינו בסוד מי סוטה

ונראה דאמירת משה רבינו כך, למד מהלכות סוטה שלמד עם שאר התורה במשך ארבעים יום וארבעים לילה עם הקב"ה, ואכן, את אותם מבני"ש לא היו עדים שיעידו עליהם אם נכשלו בעגל, בדקם ע"י שהשקה אותם ממי אפר העגל כדין סוטה כדאיתא בחז"ל ומובא ברש"י (לב, כ ד"ה "וישק את בני"). והנה בדין סוטה (במדבר ה, כג) נאמר (נדרים סו ב) "לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה התורה: שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים המאררים בספק". כלומר, אמר הקב"ה מוטב "שימח שמי" בשביל שלום בית בין איש לאשתו, ומזה לענ"ד, משה רע"ה למד מידות הקב"ה שוותר על כבודו, ואמר: לעשות שלום בין כנסת ישראל לאביהם בשמים, בשביל שלום בית ישראל, ימחק שמי של בשר ודם, ק"ו משמו ית', כהלכות סוטה.

מה שאמר מחני נא לשון בקשה

ומה שאמר "מחני נא מספרך", לענ"ד יש כאן עומק דברים, כי ידע משה כי כאשר שמו חלילה ימחק מהתורה, תהא התורה חסרה הרבה, ח"ו, כמו ויאמר ה' אל --- לאמר, וידבר ה' אל --- לאמר, לכך לא אמר זאת בדרישה כי אם בלשון בקשה, וכפי שאמרו חכמינו ז"ל (ברכות ט א) "אין נא אלא לשון בקשה", אבל הוא כשליח צבור צריך להתפלל עבורם ולטעון עבורם טענות זכות על אף שהוא ח"ו ייפול למענם.

אלא דעדיין צריך לימוד והבנה, מהיכן לקח משה רבינו סגנון תפילה חריף כל כך, ומנין למד אשר יש אפשרות להתפלל כך, ונראה לי שלמד כן מתפילת אברהם אבינו ע"ה בהפיכת סדום, שהתפלל להקב"ה "חלילה לך מעשות כדבר הזה

עניינים שנתבאר

א

ביאר נפלא בהא שבקש משה על מחיית שמו משה למד מדין סוטה שבשביל שלום נמחה שמו של הקב"ה

דבריו של משה היו לשון בקשה: "מחני נא" משה למד מאברהם שלצורך הצלה צריך לבקש אפילו דברים קשים

כאשר מדובר בהצלת ישראל מדברים בלשון קשה עניין שהקב"ה שמע לקול משה, אולם רק אחרי נ"א פרשיות

תפלה מיוחדת על שנה מעוברת על ידי תפלתו זכינו לשנה מעוברת

הכוונה בתפלת ר"ח "ולכפרת פשע" כיון שישראל עצמם עשו את העגל מצווה עליהם להכרית

כל ע"ז שבירת הלוחות - הצלת ישראל והעולם הטעם לקריאת י"ג מדות דרחמי בכל צום ויום תשובה

משה רבינו תקן זאת לישראל

ב

טעם להקדמת בנין המקדש טרם סיפור העגל

רפואה קודם למכה

הענין של לדורות במצוות השבת

פרשת פרה

טהרה הלכתית וטהרה רוחנית

בחגיגת כפרה וטהרה רוחנית כפרה אדומה

קריאת פרשת פרה בזה"ז

אדר מעובר - בכח התפילה

בהבלטה זה שלא
הוזכר שמו, ולכך
לא הסיר שמו
מפרשות ויקהל
פקודי הבאות
אחרי כי תשא,
אלא המתין בזה,

ואזי בקריאה של תצווה לשנה הבאה לא ייזכר זה שנשמט שמו, ולא
יהיה סמוך ל"מחני נא מספרך", שרצון ה' היה שלא יהא בהבלטה
משום כבודו של משה.

נ"א כמנין הפרשיות שהמתין השי"ת לעשות כדבר משה

ועי"ל לדעתי, שיש כאן מידה כנגד מידה. "מחני נא מספרך", נ"א בגימטריה
חמישים ואחד. בשנה פשוטה או מעוברת, בממוצע, יש בשנה חמישים ואחת
פרשיות, כיון שיש כמה שהן מחוברות, ולכך, כיון שאמר משה "מחני
נ"א", המתין הקב"ה חמישים ואחת פרשיות כמנין "נא".

זו הכוונה בהוספת "ולכפרת פשע" בתפילת ר"ח

ונראה לי להוסיף, דבשנה מעוברת אנו מוסיפים בנוסח תפילת מוסף
של ראש חודש "לכפרת פשע" עד לאחר ר"ח אדר שני, והיינו לכפר
על עבירת חטא העגל, ומכח שמשה רבינו ביקש מחילה עבור כלל ישראל
הם מקבלים אדר נוסף שעניינו תשובה מאהבה, כידוע. (ועיין בכתבי הגר"א
שאדר שני בנוי משלש מערכות של עשי"ת).

ובדומה למה שמצאנו אצל רבקה דאיתא במדרש, הובא ברש"י עה"פ
"ותאמר אם כן למה זה אנכי" (בראשית כה, כב), שאמרה "אם כן גדול
צער העיבור, למה זה אנכי", וכתב הבני יששכר (מאמרי חודש אדר)
שכוונתה על שנה מעוברת אשר כידוע יש בה מן הדברים הקשים, וזהו
שאמרה אם כך גדול צער העיבור, לשון שנה מעוברת, ולכך מוסיפים אז
לכפרת פשע, וזו היא הכפרה.

ע"י התפילה זכינו לאדר מעובר

משה רבינו מבקש ומתפלל עבורנו לכפרת פשע, שתהיה לנו מחילה על
חטא העגל. זה מה שהוא מבקש ב"ג מידות, שהוא יזכה אותנו ב-"ולכפרת
פשע" עבור עון קשה זה שהוא לא חטא בו, אבל הוא השליח ציבור
שלנו, שכמוהו מעולם לא היה לנו ולא יהיה לנו.

ועוד עלה בדעתי, שמיד אחרי בקשת הסליחה והריצוי לעם ישראל הקב"ה
מצווה על איסור כריתת ברית עם עובדי ע"ז בארץ ישראל וגם על הריסת
מזבחותם, מצבותם, ואשריהם.

והנה למרבה הפלא מוני המצוות כמו הרמב"ם והחינוך לא הביאו את
הפסוקים האלו כמקור למצוות עשה להשמיד כל זכר לעבודה זרה בארץ
ישראל, הם הביאו דווקא את הפסוקים מפרשת ראה! למה לא הביאו מקור
מהפסוקים בפרשתנו? ונראה לענ"ד שהפסוקים בפרשתנו מטרם להיות
עצה לבני"ל לתיקון חטא העגל.

כיון שישראל עצמם עשו עגל מצווה עליהם להכרית כל ע"ז

במצרים כתוב "ובכל אלוהי מצרים אעשה שפטים", הקב"ה מוכן להעביר
גילולים מן הארץ בעצמו. אך כיון שישראל עם קרובו בעצמם עשו פסל
ועבודה זרה, כביכול אומר הקב"ה לישראל: "אתם עשיתם עבודה זרה!
התשובה והתיקון שלכם הוא להאביד כל זכר לעבודה זרה בעצמכם, ולא
אעשה כמו במצרים, אלא אתם תעשו בידכם את התיקון על שעשיתם
בידכם את העגל.

שבירת הלוחות – הצלת ישראל והעולם

"אשר שברת", דרשו חז"ל (שבת פז ב) דאמר לו הקב"ה יישר כח
ששברת, ויש לבאר בזה, למאי דאמרו חכמינו ז"ל (ע"ז ג א) לא היו

ישראל ראויים לאותו מעשה אלא להורות תשובה, היאך זה הורה להם
תשובה?

והנראה לומר, כיון שראה משה את מעשה העגל, שבר את הלוחות לעיני
כל ישראל בכדי שיוכלו לתקן מעשי העגל, שע"כ יראו שהוא חי והוא על
הר סיני, ואת שבירי הלוחות שניתנו להם בזכות הקדמת נעשה לנשמע יראו
עכשיו שבורים לרסיסים, ועי"ז ישבר לבם, שהרי ידעו בני"ל דתנאי התנה
הקב"ה עם מעשי בראשית, שאם מקבלים ישראל את התורה מוטב, ואם לאו
הקב"ה מחזיר את העולם לתוהו ובוהו, הרי הבינו שבמעשה החמור שלהם
דחטא העגל בטלו את התנאי עם מעשי בראשית, ויחזור העולם לתוהו ובוהו,
ח"ו.

הטעם לקריאת י"ג דרחמי בכל צום ויום תשובה

מיד כאשר ראו שניתנה להם הדרך לסור ממעשה העגל ולחזור ולפנות לעבר
משה והר סיני, התעוררו שצריכים לשוב בתשובה שלימה. שבירת הלוחות
הייתה העצה שטיכס משה שישו בו ישראל, ועי"ז הציל את ישראל, ואת
התורה, ואת כל העולם כולו. זהו דבר נפלא שעשה משה רבינו ע"ה, ולכך
אמר לו הקב"ה: "אשר שברת" - יישר כח ששברת! שע"י ששברת עשו
תשובה.

ולכך בכל יום צום ויום תשובה קוראים את י"ג המדות, הנוסח שלימד
משה את בני"ל לתשובה, כי משה גרם להופעת התשובה בעולם. כמו
שתשובה צריכה לבוא ע"י האדם, כך גם גילוי כח התשובה היה ע"י
המיוחד באדם - משה רבינו.

ויובן בזה מה דכתב רש"י בסוף התורה עה"פ "לעיני כל ישראל" וז"ל: "שנשאו
לבו לשבור הלוחות לעיניהם שנאמר "ואשברם לעיניכם" והסכימה דעת
הקב"ה לדעתו שנאמר "אשר שברת" - יישר כחך ששברת". והביאור בזה,
כי אחרי שבירת הלוחות פחד משה שמא עשה מעשה שלא יעשה בשבירת
לוחות מעשי ה', אמר לו הקב"ה כי רק "לעיני בני ישראל" נראה שהלוחות
שבורים, ובכדי שישו בו בתשובה, אולם באמת לא נגע כלל בלוחות, והם
באמת עומדים בשלמותם. ולכך אמר לו "יישר כח ששברת" - כלומר
אין לך מה לחוש שאולי פגמת בקדשים, אלא ע"י שבירת הלוחות לעיני
בני"ל הם התעוררו לתשובה, והלוחות באמת עומדים קיימים בשלמותם.
יה"ר שמשה רבינו יאיר לנו דרך התשובה ובוזה נזכה לראות את משיח צדקנו
במהרה בימינו. (וע"ע מש"כ ב'חמודי שי' לבראשית במאמר לסוכות - שמ"ע).

טעם להקדמת מצוות בניין המשכן ושמירת שבת לחטא העגל

בפרשתנו, רק לאחר סיום כל ההוראות לבניין המשכן וכליו, התורה מספרת
את הסיפור העצוב של חטא העגל שבכל דור ודור "אין פורעניות באה על
ישראל שאין בה קצת מפירעון עון העגל" (עיין רש"י שמות לב, לד דה"מ
וביום פקדי), שרק יתוקן בשלמות לעתיד לבוא.

וזה תמיהה גדולה שהרי ציווי מלאכת המשכן היה רק לאחר חטא העגל
כתיקון לאותה חטא כפי שמפורש בכמה מקורות, ואף על פי שאין מוקדם
ומאוחר בתורה, מ"מ צריך לתת טעם למה התורה שינתה מהסדר הכרונולוגי.
וכבר כתבנו במק"א שהתורה רצתה להסמיך את מלאכת המשכן למתן תורה
שלא לערבב את השמחה של מתן תורה שהיא הגורם להשראת השכינה
בינינו, ולכך איחרה את סיפור חטא העגל ממש דוגמת איך שהקדוש ברוך
הוא לא רצה לפגוע באצילי בני ישראל שלא לערבב את שמחת מתן תורה
ושמחת השראת שכינתו עלינו.

רפואה קודם למכה

לאחר זמן העמקתי חקר בעניין הזה ועלה בדעתי גישה נוספת, בעזרי"ת.
ונקדים בזה דברי רבנו בחיי בפרשת תרומה (שמות כה, ו):

"ומה שהזכיר בכאן זהב בראש התרומה לרמוז שכבר נמחל להם עוון העגל
שהיה של זהב, ומפני זה הזכירו הכתוב בראש לכל שאר התרומה. וכן דרשו
חז"ל (ויקרא רבה כז, ח) במה שהזכיר הכתוב (ויקרא כב, כז) שור או כשב
או עז כי יולד שהזכיר שור בתחילת הפרשה כי זה לבאר שכבר נמחל להם
העוון ההוא.

ומפני זה נצטוו
משה בכאן
בתרומת המשכן,
ומצוה זו היתה
למחרת של יום
הכפורים, ואף על
פי שהעוון ההוא

קודם למעשה המשכן שהרי העוון היה בתמוז ומעשה המשכן היה לאחר יום הכפורים הסמוך, מכל מקום התורה שכל דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום רצתה להקדים ענין מעשה המשכן שהוא הכפרה קודם שיזכיר העוון ההוא כי כן מדתו של הקב"ה שמקדים רפואה למכה, וכעניין שדרשו חז"ל (מגילה יג ע"ב) הקב"ה בורא רפואה לישראל תחילה ואחר כך מכה אותם שנאמר (הושע ז, א) כרפאי לישראל ונגלה עוון אפרים. וכדי לרמוז שכבר נמחל להם לגמרי על כן הזכיר מלת זהב תחילת התרומה ללמדך כי במה שחטאו נתרצו, וכן הוא אומר (שם, ג) ברעתם ישמחו מלך.

הרי מבואר מדבריו שמה שהקדוש ברוך הוא הקדים את מלאכת המשכן

המשך מעמוד א

אביכם שבשמים! שנאמר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם" (יחזקאל לו, כה) ונאמר "מקוה ישראל ה'" (ירמיהו יז, יג) מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל" ושם ודאי הכוונה לא לטהרה הלכתית אלא לטהרה רוחנית שבאה יחד עם הכפרה.

בחינות כפרה וטהרה רוחנית כפרה אדומה

ונראה לי שהטהרה הרוחנית מרומזת היטב בהלכות של פרה אדומה, ואין זה פלא, שהרי היא גם כפרה על החטא הנורא של מעשה העגל כדברי רש"י בפרשת חוקת (במדבר יט, ב) "משל לבן שפחה שטינף פלטיץ של מלך, אמרו תבוא אימו ותקנח הצואה כך תבוא פרה ותכפר על העגל" (וע"ע רש"י על במדבר כ, א ד"ה ותמת שם מרים). ונלענ"ד, מה שהפרה אדומה ובתוך השריפה זורקים (בין היתר) שני תולעת שגם הוא אדום ש"ל ששני האדומים כנגד שתי העבירות שהביאו מיתה לעולם חטא אדה"ר וחטא העגל ובשריפה נעשים אפר שהוא לבן שמרמז על "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו" וכמו שקרה ביום הכיפורים שהלבין הלשון הזהורית שהיה קשור בקרני השעיר המשתלח.

עוד יש לומר, שטהרה רוחנית מרומזת גם במה שהפרה "אדמה" (כך הוא הכתיב בתורה) ש"ל מלשון אדמה וחוזר למה שכתבנו בכמה מקומות שבן אדם שרוצה להיטהר צריך לראות את עצמו כעפר מן האדמה, ובזה שהוא חוזר ל"יסודו מעפר" הוא מיטהר מהטומאה הרוחנית ע"י הענווה וההכנעה לה, בסוד שאין עפר פשוט מקבל טומאה.

ובזה יש לבאר, איך שבפסח דורות צריך פרה אדומה כדי להיטהר מטומאת מת, ורק כך אפשר להביא את הקרבן פסח, אולם בפסח מצרים עדיין לא היתה פרה אדומה והיינו טמאים במ"ט שערי טומאה, אז איך עשינו את הפסח במצרים? בשלמא לגבי הטומאה ההלכתית יש את ההלכה של "טומאה הותרה בציבור", אך אין זה מספיק, שהרי עוד הלכה שלא קוימה הוא ההקרבה במקום המקדש, והם הקריבו במצרים ערוות הארץ!

לבאר את כל זה במילתא דשויא לתרווייהו י"ל שכידוע שכל המכות היו נגנף למצרים ורפואה לישראל" ואם במכת בכורות הקדוש ברוך הוא המית את המצרים אז הרפואה "לבני בכורי ישראל"

היה בסוד הקדמת רפואה למכה. לפי דבריו הקדושים יש להמשיך את קו המחשבה הלאה וליישב עוד דבר הטעון ביאור.

עומק ענין "לדורות" במצוות שבת

התורה לא עברה מיד ממלאכת המשכן לחטא העגל אלא הפסיק בפרשת שמירת שבת: "...אך את שבתותי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם... ושמרו את השבת לעשות את השבת לדורותי ברית עולם..." (שמות לא, יג - יז) שלכאורה מפסיק בין הרפואה של המשכן למכה של חטא העגל, אבל לא היא! אדרבה! פרשת שמירת שבת היא גם בבחינת רפואה קודם למכה כפי שדרשו רז"ל עה"פ "אשרי אנוש יעשה זאת בן אדם יחזיק בה כל שומר שבת מחללו..." (ישעיהו נו, ב) "כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו" (שבת קיח ב). פרשת שמירת שבת היא בבחינת רפואה קודם למכת חטא עבודה זרה של העגל. וכשם שאנחנו עדיין צריכים כפרה על חטא העגל במשך כל הדורות, ה"נ שמירת שבת "אות היא ביני וביניכם לדורותיכם... לעשות את השבת לדורותיכם ברית עולם" כמשקל נגד לחטא העגל ולפ"ז גם שבת מצטרף למלאכת המשכן בבחינת רפואה קודם למכה של חטא העגל, ודפח"ח.

היא להתגבר על מיתה ועל טומאת מת וזה מובן ביטב ע"פ מה שדרשו רז"ל עה"פ "ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים" שדרשו חז"ל ומובא בהגדה של פסח שזה היה השי"ת בכבודו ובעצמו, ולא שליח ולא מלאך ולא שרף. אם הקדוש ברוך הוא היה שם בכבודו ובעצמו זה לא גרע ממקום המקדש ובזה היה קיום לדברי המשנה כפשוטו "מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל" ובזה הקדוש ברוך הוא הביא טהרה על עם ישראל בזמן שהסכו לקורבן פסח.

האור החיים הק' על שמות פרק יב פסוק ל: וז"ל

"ויקם פרעה לילה טעם אומרו לילה יתבאר על דרך אומרם ז"ל (זוה"ק פרשת בא) כי אותו לילה היה "כיום יאיר" (תהלים קלט, יב) כחצות היום, ורמזתי רמז זה בפסוק (להלן יג, ח) והגדת לבנך ביום ההוא, כי יכוון לומר שיגיד לו גם נס הלילה שנעשה יום, ושמה תאמר כי זרח אור בלילה דרך כלל לרעים ולטובים, לזה אמר ויקם פרעה לילה, כשקם הוא לקרוא למשה ולאחר מנע ה' מרשע אורה והיה לילה פירוש חשך, כאומרו (בראשית א, ה) "ולחשך קרא לילה" ונראה שזכינו לכוון לדעתו הק' שהאור יום דליל פסח מצרים שהיה לישראל דוקא הוא הוא נוכחות השכינה שטיהרה את ישראל (ועיין בחמודי שי על הגדה של פסח מש"כ השם המהרא"ל צינץ על ענין "ליל שימורים" עוד בענין זה).

קריאת פרשת פרה בזה"ז

משמעות קריאת פרשת פרה בזה"ז שכולנו טמאי מתים, שקועים בטומאה, וצריכים טהרה חדשה, להיות מוכנים לחג הפסח ולגאולה, ואין לנו פרה אדומה. אך אנו קוראים את פרשת פרה אדומה ממש לשם כך. בידוע שכאומרים את פרשת הקרבנות עם כוונה, זה כאילו הבאנו את אותן הקרבנות, וזה גם פועל אותה פעולה כשמקשיבים לקריאה של פרשת פרה אדומה בכוונה כדי שנהיה מטוהרים לפסח ומוכנים לגאולה שלמה. ויש בזה חיזוק מיוחד שאנחנו בגלות חוץ למקדש וחוצץ לארץ קודשינו, ושומעים את כח הפרה אדומה שכולה נעשית בחוץ מתחזקים ולא מתייאשים מלהיטהר ולהיגאל במהרה בימינו, אמין!